

tilovers til Jernbanevogne og Remiser — det er jo fuldkommen latterligt! I en Række af Aar har Udgiften til dette Formaal svinget mellem 2 og 15 Mill. Kr. aarlig, og saa skulde man nu pludselig kunne klare sig med $\frac{1}{2}$ Million. — det er jo latterligt! Dette kan dog kun være en Redningsplanke for den allernærmeste Tid.

En anden Række Nedskæringer angaar Skolevæsenet, Læreres Uddannelse o. s. v., højst beklagelige Nedskæringer, Skoler, Opdragelsesanstalter, Aandssvageanstalter og lignende skal miste op mod 1 Mill. Kr.; Handelsskoler — saavel Elevers Ophold som Læreres Uddannelse — skal beskæres, jeg tror med ca. 150 000 Kr.; et Beløb af 116 000 Kr. til planlagte Arbejder paa Sindssygeanstalterne skal stryges, og vi ved jo i Forvejen, at Justitsministeriet har tilkendegivet den nedsatte Kommission, at Planen om den nye Sindssygeanstalt ikke maa fremmes.

Alt sammen betyder det mindre Arbejde, mindre Indtægt og forøgede Understøttelsesudgifter for Staten og Kommunen, men, som jeg sagde før, eet Omraade lader man uanset, eet Omraade er helligt, det er Militærvæsenet. Her har man et Budget paa ca. 50 Mill. Kr. at skære af, og her skærer man 44 000 Kr., en fuldkommen betydningsløs Bagatel. Man mener at kunne spare 44 000 Kr. til nogle Skrivematerialer o. lign. paa et Budget paa 50 Mill. Kr. Paa dette Budget kunde der jo spares, uden at det betød Nedgang i Arbejde. Ja, der blev noget mindre at bestille for Officererne, men da det ikke er produktivt Arbejde, de udfører, spiller det jo ingen Rolle. Fornylig har man vedtaget en Lov om Kaserner, en Udgift paa 40 Mill. Kr., til Trods for, at der endnu ingen Planer foreligger for Anlæg af Kaserner og Øvelsespladser. Dette synes at være et sørgeligt Vidnesbyrd om den Retning, hvori man fører sin Politik. 1 Mill. Kr. fra Skolerne, 8 Mill. Kr. fra Budgetterne for Jernbaner, Havne, Diger og andet nyttigt Arbejde og 44 000 Kr. fra den uproduktive Militarisme — det giver Billedet af det nuværende Ministeriums Politik. Af Tilskuddet til Skytteforeningerne til Riffler og Ammunition foreslaas sparet 9 000 Kr.; hele Bevilgingen er paa 70 000 Kr. Her kunde man jo spare det hele! Det er dog ikke nødvendigt at købe Øvelsesriffler og Ammunition i disse Tider, lad dog de Mennesker nøjes med det, de har, og spar alle de 70 000 Kr. i Stedet for de foreslaaede sølle 9 000 Kr. Men jeg indrømmer, at det giver ikke meget, der skal, som den højtærede Finansminister udtalte ved en politisk Banket fornylig, skæres ned

i det levende Kød. Det er dog en ejendommeligt Trang, en Trang, der synes noget fjernt fra Civilisationen, men saaledes er nu Programmet lagt. Vi har set visse Forslag om Ændringer i Lovene om Fabriktilsynet, Maskintilsynet o. lign., Forslag, der ogsaa tilstræber visse Besparelser — saadan kalder man det —, d. v. s., det er Besparelser som betyder en Belastning enten af Industrierne eller af Kommunerne, og da baade Industrierne og Kommunerne i Forvejen er belastet rigeligt nok, er det jo en ret ejendommeligt Fremgangsmaade, ikke mindst naar man samtidig ser, at det er temmelig underordnede Beløb, som Staten her venter at spare. Endelig er der stillet i Udsigt — saa vidt jeg ved, er der endnu ikke fremsat positive Forslag derom —, at der skal foretages Indskrænkninger af Ulykkesforsikringserstatninger, Sygepenge, Invalidrente o. lign., og dermed vil man jo være ret langt nede i det levende Kød, hvis man virkelig skal til at skære i den Retning. Det er saadanne Omstændigheder, som jeg ikke synes, vi kan undgaa at tage med i Betragtning, naar vi staar overfor Krav om Bevilling af nye Laan til Brug for dette Ministerium i kommende Tider. Man maa gøre sig klart, at dette Ministerium skærmer Militarismen og Kapitalismen og gaar Veje, som aldeles ikke fører ud af det Uføre, hvori vi befinder os. De 17 Mill. Kr.s Nedskæringer er for en stor Del saadanne, som vil forøge Samfundsmisæren, forøge Arbejdsløsheden og dermed forøge Statshusholdningens Vanskeligheder. I andre Tilfælde drejer det sig kun om Udsættelser for kort Tid, Udsættelser, som vil kræve forøgede Udgifter til næste Aar og til næste Aar igen.

De 14 Mill. Kr., der skal tages fra Tjenestemændene, anser vi, som alt sagt, for et Angreb, som vi endnu i alt Fald vil vægre os ved at tro, at man vil gaa med til. Derfor synes jeg ikke, man skal regne foreløbig med denne Besparelse. Vi tror derfor ikke paa de givne Anvisninger og stiller os som Følge deraf ogsaa tvivlende overfor Nyten af det Statslaan, der er foreslaaet, de 10 Mill. Kr. om Aaret i 3 Finansaar. Naturligvis, det vil hjælpe lidt paa Vanskelighederne for Statshusholdningen, men det er en Draabe og en Hjælp, som ingen Vegne bringer os, som aldeles ikke giver Udsigt til, at vi dermed kan klare os blot noget Skridt ud af det Uføre, i hvilket vi befinder os. Vi maa derfor kræve en grundigere gennemtænkt Plan for Statsøkonomien og forlange Hovedvægten lagt paa indtægtgivende Produktion, og hermed tænker jeg baade paa Statens og de private Bedrifters Produktion.